

H LAS SV. CYRILA A METODA

Podzim roku 2007

Bavorsko a Čechy – Bayern und Böhmen

1500 let v sousedství - 1500 Jahre Nachbarschaft

Nenechte si ujít:

Bavorská zemská výstava 2007

Bavorsko a Čechy – to je historie jednoho sousedství v srdci Evropy. Bavorská zemská výstava 2007 ve Zwieselu představuje tuto historii v nově zrenovované muzejní budově ve výstavních prostorách o třech podlažích a rozloze cca 1500 m².

Archeologické nálezy dokládají společná sídliště a společný kulturní prostor po obou stranách dnešní hranice. Skvostné exponáty vypovídají o raném křesťanství, svatém Václavu a Wolfgangovi a o „Nových Čechách“ v Horní Falci v době císaře Karla IV. v 2. pol. 14. století. Četnými sňatky uzavíranými mezi bavorskými a českými šlechtickými rody se upevňovala politická spojenectví. Iluminované rukopisy z klášterních skriptorií jsou dokladem vzájemných vlivů stejně jako „krásné madony“ ze 14. a raného 15. století. Obchod, uskutečňující se podél velkých sítí cest z Prahy přes Norimberk a Řezno, byl jednou z hnacích sil vzájemné výměny.

Připomínkou válečných událostí jsou zbraně z doby husitských válek a z války třicetileté. V “klenotnici střední Evropy” jsou shromážděna skvostná umělecká díla: zlatnické práce z Norimberku, Augsburgu a Mnichova, barokní broušené sklo z českých hutí či chebské intarzie. Významní umělci přicházeli na pražský dvůr císaře Rudolfa II., jehož kabinet kuriozit získal světovou proslulost.

V období baroka splynulo území Čech, starého Bavorska a Frank v jeden společný kulturní prostor, spojený se jmény stavitelů z rodu Dientzenhoferů a Balthasara Neumanna, malíře Asama a sochaře Ferdinanda Tietze. V nich se architektura, malířství a sochařství propojily v jednotný „Gesamtkunstwerk“. Čeští hudebníci působili v 18. století ve dvorních orchestrech v Oettingenu a Mnichově.

Poutě a společně uctívání světců, zejména „svatý na mostě“ Jan Nepomucký, byli svorníkem všedních dnů a svátků. Ve „skleněné kapli“ se návštěvníci výstavy mohou ponořit do fantastického světa česko-bavorského sklářského umění.

A komu je známa skutečnost, že mnozí ze známých českých malířů 19. století studovali na mnichovské akademii? Malovali idylické krajiny Horního Bavorska, zatímco bavorští malíři zvětňovali na svých plátnech „zlatou Prahu“. A společným úspěchem jsou v neposlední řadě také bavorsko-české dějiny piva.

...
Originální dokumenty jako např. text Mnichovské dohody, nahrávky pamětníků a fotografie vzbuzují porozumění pro osudy lidí na obou stranách. Po stržení železné opony v roce 1989 se rozvinuly úzké hospodářské vztahy a čilá výměna mezi Bavorskem a Českou republikou. Výstavu uzavírá pohled na současnost a společnou budoucnost v rámci Evropy.

Několik citátů z výstavy:

Vždycky, když se Bavorsko a Čechy vzhopily a odhodlaly ke spolupráci, ať již na poli umění či hospodářství, dotáhly to téměř na světovou špičku. Když např. v r. 1842 přišel z Vilshofenu do Plzně sládek Josef Groll, aby zde vařil pivo (které v té době v samotném Bavorsku prožívalo útlum), získalo „plzeňské“ díky této kooperaci světovou proslulost. Na oplátku se v Bavorsku ujal nový druh – světlé pivo – „Pils“, který přinesl obnovu a rozvoj pivovarnictví.

Mnozí Češi neví, že autorem sochy Libuše v Národním muzeu je mnichovan Ludwig Schwanthaler, který vytvořil také mnichovskou Bavarii (mj. pohřbený na hřbitově St. Stephan v Mnichově). Ryze česká opera Libuše je komponována podle německy napsaného libreta Josefa Wenziga z Prahy. Čeští skláři bratři Franz a Wilhelm Steigerwaldové z Prahy založili proslulou sklářskou manufakturu v Theresienhal. Jako „rozvojoví pomocníci“ a mecenáši pozvedli bavorské sklárny na světovou úroveň.

Teprve soutokem Studené Vltavy přicházející z Bavorska a teplé Vltavy pramenící v Čechách vzniká velká, dobře temperovaná řeka.

Obrázky na první straně Hlasu:

Přemyslovna Ludmila, neter krále Přemysla Otakara I., vdova po Albrechtu z Bogenu, sňatkem s Ludvíkem I. Kelheimským přinesla do Bavorska nejen veliké věno a území (Sušicko), ale také dnes světoznámý bavorský znak (modrobílá šikmá kostka – route).

Uprostřed stránky je socha sv. Václava, věnovaná v r. 1355 císařem Karlem IV. městu Sulzbachu, hlavnímu městu „Nových Čech“, ležícího mezi Chebem a Norimberkem ve Frankách.

Kdy: do 14. října 2007, denně od 9³⁰ do 17³⁰ hodin

Vstupné: dospělí: 6 €

Kde: Zwiesel, Muzeum, Kirchplatz 3

Zwiesel leží asi 20 km na jih od Železné Rudy,

Silnice nebo trať: Deggendorf – Železná Ruda – Klatovy – Plzeň.

Ellwangen 2007

35. Národní pouť ke sv. Metodějovi do Ellwangen Sobota 30. června 2007

Také letos (po loňské přestávce a setkání v Norimberku) jsme se rozjeli do Ellwangen.

Krásné počasí, usměvavé tváře, bohoslužba v basilice sv. Víta, krása krajů, modlitba u pamětní desky, oběd a setkání s přáteli na Schönenbergu, odpolední mariánská pobožnost, zbožné i lidové písně. Jako vždycky, již po mnohokrát – ale také nově, letos.

Nebylo nás mnoho, cítíme bolavou nepřítomnost duchovních v našich misiích, kteří shromažďovali a organizovali tyto poutě. Krajané stárnou a navazování s nově příchozími má svoje specifikum – ale přesto můžeme s radostí říci: Byli jsme i letos v Ellwangen, přijedeme příští rok opět. Následující obrázky letošní poutě ilustrují.

„SPRECHER“ ČESKÉ DUCHOVNÍ SLUŽBY V NĚMECKU

14. dubna + 16. června: české bohoslužby ve Frankfurtu

2. června: Poutě v Aachen

30. června: Národní pouť ke sv. Metodějovi do Ellwangen (již po 35.)

24. – 25. července: Jednání s tiskárnami v Čechách o tisku našich periodik

V červnu vyšel letní Hlas.

Současně s ním byly vydány i „regionální listy“ – pro Frankfurt, Mnichov, Norimberk a Stuttgart.

Před padesáti lety, 15. června 1957 se mladík Petr Esterka prostříhal přes ostnaté dráty do Rakouska.

Vystudoval v římském Nepomucenu, stal se knězem a dodnes působí v USA. Před 8 roky byl jmenován pomocným biskupem brněnským a současně biskupem, pověřeným duchovní péčí o české katolíky v cizině.

V češtině vyšla knížka rozhovorů s biskupem Esterkou pod názvem „Rozhodni se pro risk“.

Mons. Dr. Petr Esterka odpovídal 10. července 2007 na otázky v internetovém rozhovoru.

Co z Vašeho pohledu nabízí člověku víra v Boha?

Myslím, že je to smysl života. O Boha bychom se měli zajímat proto, protože Bůh nám dává určité vedení.

Vaše životní dráha vedla přes mnoho výhybek. Co byste poradil lidem při každodenním hledání cesty životem?

Pro mě bylo vždycky velice důležité vědět, co ode mě Bůh očekává. Vždycky jsem se snažil najít to, co bylo dobré a správné. Člověk někdy nedělá, co je dobré a s tím zápasí.

Myslím si, že od jsme přírody sobečtí. Všichni. Jsme tady proto, abychom sloužili Bohu a bližnímu. A ten bližní není jenom ten, kdo je mi blízko v rodině, ale i ten, který má jiný přízvuk, jinou barvu pleti, který je třeba homosexuál. Důležité je učit se přijmout každého člověka jako svého bratra nebo svou sestru

Území České republiky je nejateističtější územím Evropy. Proč si myslíte, že tomu tak je?

Našel jsem čítanku českého jazyka z První republiky. Vydali ji nějací volnomyšlenkáři. Jejich krédo bylo: nevěříme v Boha, jsme proti církvi, hlavně proti jezuitům, smysl života je ve vědě. Přitom v té čítance bylo mnoho textů o náboženství. Odvolávali se na Husa, který chtěl reformovat církev. Mnozí naši jsou také nevědomí, pokud se týká lidského života a víry. Např. proč je tolik rozvodů? Lidé neumí žít. Dnes slouží rodiče dětem. Kdyby bylo víc děcek, taková možnost by ani nebyla. Máme nevědomost, pokud se týká víry a náboženství. Víra je pro mnohé jen tradicí. Bez tradice víra nemůže existovat. Tradice bez víry ale také ne.

Co si myslíte, že je na komunismu nejnebezpečnější a nejzrádnější pro společnost?

Že komunismus lže. Schovává se za sociální myšlenky a za evangelium. Komunisté říkají: Kristus byl také komunist. Sociální smýšlení je ale ze své podstaty křesťanské. Měl jsem v Americe pohřeb jednoho úspěšného podnikatele z české komunity. Byl to socialista a zároveň dobrý katolík. Zažil bídu, ale myšlenka krvavé revoluce mu nebyla blízka, byl totiž ovlivněn jedním knězem, který říkal: „Je potřeba revoluce, ale ne té krvavé, je potřeba revoluce Kristovy lásky“.

Podmínkou odpuštění není pokoření, ale uznání pravdy. Co když se ale hřích stále opakuje Jak dlouho se dá ještě odpuštět?

Není dobré, když měříme svůj vztah k Bohu podle toho, kolik hříchů jsme udělali. Ale měli bychom se zaměřit na dobro, které můžeme vykonat. Pokud kroužíme stále kolem svého hříchu, chyb a nedostatků, nemůžeme se toho zbavit. Když se dopouštíme hříchu, dejme ho bokem a konejme dobro. Tím se bude hřích zmenšovat, až se třeba ztratí úplně.

Jak vy sám osobně se modlíte a jak byste doporučoval modlit se lidem v běžném životě?

V prvé řadě pokládám modlitbu za rozhovor s Pánem Bohem. Je to nejen opakování naučených modliteb. Mám nedaleko park, když ráno brzo vstanu, jdu se tam na hodinu projít. Procházku začínám modlitbou růžence, soustředím se vždy na jedno tajemství. Některá mne velmi oslovují.

Nikdy jsem neuměl meditovat, ani v semináři. Nyní v meditaci vidím důležitou část svého modlitebního života. Zbytek své ranní modlitební hodiny po růženci mám na meditaci. Vzpomínám na věci z minulého dne a před Bohem probírám očekávané události dnešního dne...

Potom se také modlím breviář. Zdá se, že je to automatická modlitba, ale mnohdy člověka zcela nečekaně osloví něco z některého žalmu, který jsem se již modlil nesčíslněkrát....

Pro modlitbu je vždy důležité udělat si čas. Modlitbu bohužel mnoho křesťanů zanedbává. Když jsem byl malý, s rodinou jsme se společně modlili ráno, večer, pak před jídlem, po jídle a Anděl Páně.

Tak se modlím dodnes. A centrem modlitby je pro mě mše svatá. Pokud můžu, mám mši svatou denně, tedy pokud nejsem celý den v letadle.

Celý rozhovor: www.vira.cz

Knihu **Rozhodni se pro risk** (biskup Petr Esterka v rozhovoru s Alešem Palánem) vydalo Karmelitánské nakladatelství v letošním roce.

Prelát Pavel Kučera byl jmenován kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta.

Slavnostní uvedení do úřadu bylo v neděli 8. července večer, v rámci slavnostní modlitby nešpor. Současně byl uveden do úřadu (instalován) také nový děkan kapituly, generální vikář pražské arcidiecéze P. Michael Slavík.

Slavnost to byla krásná. Byly přečteny jmenovací dekrety, nově jmenovaní složili přísahu věrnosti víře i církvi, pan kardinál Miloslav Vlk kázal, sbor zpíval nešpory, trumpety povznášely hudbu, zpěv i kadidlový dým až k sedmému patru nebeského Jeruzaléma.

Po modlitbě jsme průvodem prošli katedrálou a v modlitbě zastavili v kapli sv. Václava. Pohoštění v restauraci U sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech celou slavnost korunovalo.

Bylo velmi pěkné, že mnoho krajanů provázelo „svého“ P. Pavla Kučeru, norimberského duchovního správce.

Na otázku, co vlastně bude znamenat toto jmenování, odpověděl P. Pavel Kučera: „V každém případě je to další ocenění duchovní správy mezi našimi krajaný po církevní stránce. Ostatní se uvidí. Dál však budu střídatě přítomen v Zirndorfu a v Praze.“

otec kardinál a kanovníci

v plně „kanovnické“ kráse

mezi krajaný a přáteli

Tři pojmy – tři vysvětlení:

Kanovník - je duchovní příslušející ke katedrální kapitule nebo ke kapitulnímu chrámu.

Od 4. do 8. stol. jde o označení kleriků, kteří žili ve městech a vedli společný život v katedrálním domě podle řehole podobné řeholi mnišské.

Těmto kněžím se říkalo kanovníci a „capitulum“ se nazývalo jejich denní shromáždění věnované obvykle čtení jedné kapitoly (capitulum), totiž krátkého úryvku z jejich řehole. Tímto termínem se velmi brzy označovalo každé shromáždění kolegia a později se ustálil jako označení kolegia samého.

Kapitula

Z lat. capitulum (zdrobnělina od caput, »hlava«). Toto slovo má několik významů, zde se jedná o kněžské kolegium určené k tomu, aby bohoslužby v katedrále (katedrální kapitula) či v jiném chrámu (kolegiální kapitula) byly slavnostnější. Původ má v antickém slově „presbyterium“, čili ve shromáždění místního duchovenstva, které již od prvních staletí církve tvořilo biskupský senát. Podle příkladu sv. Augustína se od 4. stol. ujal zvyk, že presbyterium (presbyter) v mnoha místech žilo společně v domě biskupa a řídilo se určitými normami (canones).

Dějiny Metropolitní kapituly u sv. Víta

Kolegium svatovítských kněží se stalo katedrální kapitulou v roce 973, kdy bylo v Praze z podnětu knížete Boleslava II., se souhlasem císaře Otty I. a rezeňského biskupa sv. Wolfganga založeno biskupství. Metropolitní kapitula u sv. Víta je nejstarší dosud existující církevní právnickou osobou na území naší republiky. V roce 1344 byla pražská diecéze povýšena na arcidiecézi a svatovítská kapitula se stala kapitulou metropolitní.

Pražská metropolitní kapitula je instituce, která v průběhu dějin jednak pečovala o katedrálu, jednak v době před založením Karlovy univerzity provozovala tzv. katedrální školu, která vytvořila podmínky pro založení univerzity. První dvě fakulty vznikly právě z této katedrální školy a po roce bylo možno zřídit Karlovu univerzitu. V této tradici pokračovala kapitula i později a dodnes někteří členové kapituly patří do univerzitního pedagogického sboru. Kapitula také založila nadaci pro podporu nemajetných studentů. Tento stav trval až do poloviny minulého století.

Nyní má Metropolitní kapitula u sv. Víta deset členů. Proboštem je pomocný pražský biskup Václav Malý.

Z kalendáře „emerity“ preláta Pavla Kučery:

Kromě pravidelných českých i německých bohoslužeb.

P. Kučera se v Praze se skupinou krajanů a německých přátel zúčastnil oslav 75. narozenin kardinála Vlka.

Ve dnech 16. – 20. května prováděl Prahou skupinu německých přátel.

V rámci svých 75. narozenin navštívil své přátele na Moravě. Setkal se se svými spolubratry, kteří žili mnoho let též v exilu: s P. Josefem Malárem, s P. Dr. Josefem Stojaspalem, s Mons. Dr. Aloisem Krchňákem a s P. Pavlem Hovězem.

Přátelství je třeba pěstovat a udržovat.

V Brně se setkal též s provinciálem petrínů P. Antonín Jenišem, P. Damiánem Jiřím Škodou a řadou dalších přátel.

11. června se v Plzni zúčastnil oslav 50. narozenin Mons. Josefa Žáka. Děkonné bohoslužbě předsedal plzeňský biskup Mons. František Radkovský.

Po bohoslužbě bylo bohaté pohostění.

V neděli 8. července byl v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha uveden do funkce metropolitního kanovníka.

(viz zpráva v Hlasu na str. 5)

Naše hroby:

P. Jan Lang SJ

* 20. června 1919 v Rajhradě u Brna

† 21. března 2007 v Londýně

pohřben tamtéž na Garth Road Cemetery.

**zakladatel Cyrilometodějské ligy
a Velehradu v Londýně**

Během války studoval teologii a filosofii, v r. 1945 byl uvězněn v Terezíně, kde onemocněl tyfem, ale dočkal se svobody. Po válce byl poslán do Anglie, aby dokončil studium teologie na koleji Heythrop. 8. září 1947 byl v Anglii vysvěcen na kněze.

Únor 48 zabránil jeho návratu do vlasti, a tak P. Lang prožil svůj kněžský život v Londýně. Od roku 1949 pracoval pro krajanů, zvláště uprchlíky, v československé misii, v „katolické akci“ a ve škole, kterou založil. Více než čtyřicet let připravoval české náboženské promluvy v rádiu BBC. V roce 1949 byly z jeho iniciativy zahájeny pravidelné bohoslužby pro krajanů, které trvají dodnes.

P. Lang spolupracoval na vydávání Věstníku Cyrilometodějské ligy, který byl později přejmenován na "Nový život" a od roku 1954 vycházel jako krajanů náboženské periodikum v Římě. Významně se podílel na aktivitách československé emigrace v Londýně, stál při založení londýnské pobočky Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS).

Za práci pro českou krajanů komunitu v Británii a za podporu domácího disentu udělil již v roce 1991

prezident Václav Havel P. Janu Langovi Řád T. G. Masaryka.

Nejvýznamnějším dílem P. Langa byla spolupráce na založení náboženského, kulturního a sociálního střediska "Velehrad" v Londýně v roce 1964.

Londýnský Velehrad pak vedl po celý život.

P. Lang byl do posledních chvil tvůrcem neobyčejně pohostinné a přátelské atmosféry domu, z níž dodnes čerpají lidskou a duchovní posilu Češi, Slováci a lidé dalších národností. Mnozí zde našli cestu k Bohu.

V paměti mnohých zůstane jako muž plný Boha, laskavý, tolerantní, čínorodý, citlivý k nouzi druhých, člověk s velkým a otevřeným srdcem.

Odpočinutí věčné dej mu, ó Pane, ...

O P. Janu Langovi byl rovněž natočen film „Otec Lang“. námět, scénář a režie: Ladislav Kaboš, kamera: Michael Kaboš, střih: Luba Ďurkovičová ©Česká televize 2004

Již několik let působí na Velehradě Rev. Jozef Vojtek, duchovní správce České a Slovenské farnosti v Londýně.

Různé zprávy:

Karmelitánské nakladatelství vydalo velmi zajímavou knížku o Mons. Karlu Fořtovi nazvanou **Život voněl člověčinou**.

Je to kniha vyprávění, historek i vzpomínek, okno do duše našeho Otce Karla, jak je zachytil Jan Paulas.

Noví kněží pro slovenské věřící v Praze a v Dublinu
Pastoraci slovenských věřících v Praze má od 1. září tohoto roku na starosti P. Ladislav Radvanský, kněz z Košické arcidiecéze.

V Praze se slouží mše svatě ve slovenském jazyce v neděli v 11 hodin v kostele sv. Voršily na Národní třídě.

Také v irském Dublinu získali naši slovenští přátelé katolického kněze. Konference biskupů Slovenska pověřila duchovní službou P. Gašpara Habara ze Společnosti Božího slova, který předtím působil v Bratislavě.

Hlas národa (Voice of the nation), měsíčník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací, vydávaný Velehradem – Česko – americkým kulturním střediskem v Berwynu (Chicago, USA) uvedl zprávu, že 21. března 2007 ve věku 82 roků zemřel **Rev. Karel J. Škach**.

Na kněze byl vysvěcen v St. Mary of the Lake (Chicago, USA). Působil jako kaplan u sv. Eulalie v Maywood a u sv. Symphoray v Chicagu. Byl profesorem teologie na Loyola a DePaul universitách a soudcem u arcibiskupského manželského tribunálu. 12 let působil jako farář u sv. Odila v Berwynu.

Celostátní setkání mládeže v Táboře

13. až 19. srpna 2007 hostilo jihočeské město Tábor již čtvrté Celostátní setkání mládeže. Na 6000 mladých účastníků z celé České republiky prožilo týden plný setkávání, přednášek, koncertů a bohatého duchovního programu.

Program byl vytvořen tak, aby si sami účastníci mohli podle svého zájmu vybrat z pestré nabídky připravených přednášek a koncertů. Dopoledne bylo věnováno katechezím – osobním svědectvím a zamyšlením českých a moravských biskupů. Odpolední program nabízel možnost výběru ze 200

přednášek, které si pro účastníky připravilo více než 140 přednášejících. Nechyběli mezi nimi prof. Jaro Křivohlavý nebo soudce JUDr. Miloslav Výborný. Setkání se známými osobnostmi se u mladých setkalo s velkým ohlasem.

Týden byl naplněn též více než třiceti koncerty. Koncertním vrcholem celého setkání pak byl benefiční Koncert pro Haiti, který uváděl moderátor Aleš Juchelka. Na pódiu představil P. Romana Musila, českého misionáře na Haiti). Na koncertu vystoupili mj. slovenský zpěvák Richard Čanaky a australsko-americká hvězda Rebecca St. James, držitelka prestižní ceny Grammy.

Kromě přednášek a koncertů se mladí věnovali též sportu. Různé aktivity si pro ně připravili členové a příznivci sdružení Orel. Velkou pozornost vzbudil fotbalový zápas mezi kněžími a hudebníky (kdy kněží vyhráli 2:1) nebo mezi řeholními sestrami. Hojně byly také navštěvované výtvarné dílny, ve kterých si mohli účastníci vytvořit ozdoby z látky, papíru i z drátků, nebo si mohli vyzdobit svá trička.

Součástí celého setkání byla též pomoc městu Táboru, spočívající v úklidu města pracovními skupinami nebo v návštěvě zařízení pracujících se seniory, s mládeží, s duševně i tělesně postiženými nebo s lidmi na okraji společnosti.

Celý program, přenášený denně TV NOE a Rádiem Proglas, byl zakončen nedělní bohoslužbou celebrou arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem.

Několik čísel:

Setkání se zúčastnilo 6000 mladých lidí, 15 biskupů a 140 kněží.

Do příprav se zapojilo 655 dobrovolníků ve 25 pracovních skupinách.

Účastníci setkání byli ubytováni na dvaceti pěti místech v Táboře a Sezimově Ústí. Prostřednictvím vstupenek a veřejné sbírky se v souvislosti s Koncertem pro Haiti vybralo 349 646 Kč, veřejná sbírka Mozaika pro město Tábor vynesla prozatím 1 662 000 korun. Na účely setkání přispělo celkem 41 sponzorů a řada drobných dárců.

At' Pán Bůh žehná pastoraci mládeže!

Zprávy o bohoslužbách a dalších termínech z jednotlivých míst Německa jsou v našich „regionálních listech“ a na stránkách vww.misie-nemecko.com

Norimberská
vlaštovka

Z Mnichova
do Mnichova

Český listek (do)
ze Stuttgartu

Pozdrav z Mnichova
do Frankfurtu

„Snažím se pochopit, abych věřil.“ Thomas Müntzer

Hlas Sv. Cyrila a Metoda – Seelsorgebrief – Hrsg.: Tschechische kathol. Seelsorge
Verantw. und Redaktion Pfr. Bohuslav Švehla, Velehrad, Klenzestr. 66, 80469 München

* Jedna rodina * Jedna rodina * Jedna rodina * Jedna rodina

Do církve byli křtem přijati:

Tobias Robert Doms, Mnichov 24. 6.

Svátost biřmování

Dagmar Stefanidis, Puchheim – biřmování u sv. Štěpána v Mnichově 24. 7.

Svátost manželství

Dagmar Stefanidis a Djani Projič, 11. 8. 2007. Svatba se konala ve Splitu v Chorvatsku.
Jitka Hřibová (bývalá Au Pair v Mnichově) a Ladislav Nevrkla, 8. 9. 2007 v Uherském Brodě.

Na věčnost nás předešli:

Rev. Karel J. Škach, Berwyn, USA 82 let 21. 3.

Naši jubilanti:

25 let	Vendula Bílková, Mnichov	(12.6.)
	Marcela Radakovičková, Mnichov	(24.9.)
30 let	Marek Pokorný, Regensburg - Mnichov	(21. 7.)
35 let	Eckhard Gathof, Frankfurt	(7. 6.)
	Petr Jeřábek, Mnichov	(14. 7.)
45 let	Renata Sink, Mnichov	(21. 8.)
50 let	Mons. Josef Žák, Plzeň	(20. 7.)
	Eva Svoboda, Mnichov	(6. 8.)
60 let	Helena Mahler, Mnichov	(15. 7.)
	Marie Mareš, Stuttgart	(7. 8.)
	Emilie Schletter, Stuttgart	
65 let	Gudrun Heissig, Mnichov	(5. 8.)
	Stefan Rauer, Morava – Stuttgart	(28. 8.)
70 let	František Tuháček, Zirndorf - Blatná	(9. 9.)
75 let	P. Stanislav Muzikář CSsR, Svatá Hora, Příbram	(23. 7.)
80 let	Libuše Konupčíková, Mnichov	(16. 7.)
	Erna Fialka, Norimberk	(8. 8.)
	Franz Plačko, Mnichov	(31.8.)
85 let	Hana Blinkalek, Mnichov	(30. 8.)
87 let	Viktor Magdolen, Mnichov	(9. 9.)
	<i>dlouholetý zpěvák při slovenských a českých bohoslužbách</i>	

*Pokřtěni ať vytrvají,
v manželství ať pokoj mají,
zemřelé vem' do nebe,
prosíme, Pane, tebe!*

*A jubilantům? -
živio, živio,*

Oprava v minulém Hlasu – omlouváme se:

45 let **Eva Mezerová, Köln am Rhein** (13. 6.)

Německo – naše farnost

P. Bohuslav Švehla, Velehrad, Klenzestr. 66, 80469 München ☎ 089/ 2016 793

fax: 089/1895 9715 **sál Velehradu: Kreuzstr. 16** ☎ 089/ 260 3331

www.misie-nemecko.com email: misie@misie-nemecko.com

Prelát Pavel Kučera, Postfach 1310, 90507 Zirndorf ☎ 0911/ 606 301

Adresa zůstává v platnosti i po odchodu pana preláta do důchodu.

P. Dr. Emil Valášek, Pastoratsstr. 4, 47627 Kevelaer 2 ☎ 02825/573

Mons. Karel Fořt, Rheinstr. 39, 80803 München ☎ 089/ 349 894

Jáhen Ing. Jan Kaplan, Akazienweg 2, 85238 Petershausen

Jáhen Luboš Šourek, Köln am Rhein

Sever Německa:

kontaktní adresa **P. Mathias Thiele, Rathausstr. 5, 24103 Kiel** ☎ 0431/944 61

Slovenské katolícké misie v Německu:

Pfr. Marián Berta, Philipp-Fleck-Str. 13, 60486	Frankfurt am Main	☎ (069) 77 8319
Pfr. Peter Pristáš, Görlinger Zentrum 9, 50829	Köln am Rhein	☎ (0221) 2822 023
Pfr. Peter Hudymač, August Bebel Str. 49, 68199	Mannheim	☎ (0621) 81 4595
Pfr. Rudolf Maslák, Landsberger-Str. 39, 80339	München	☎ (089) 500 3510
Pfr. Arpád Bernath, Zirndorfer Str. 20, 90449	Nürnberg	☎ (0911) 67 6821